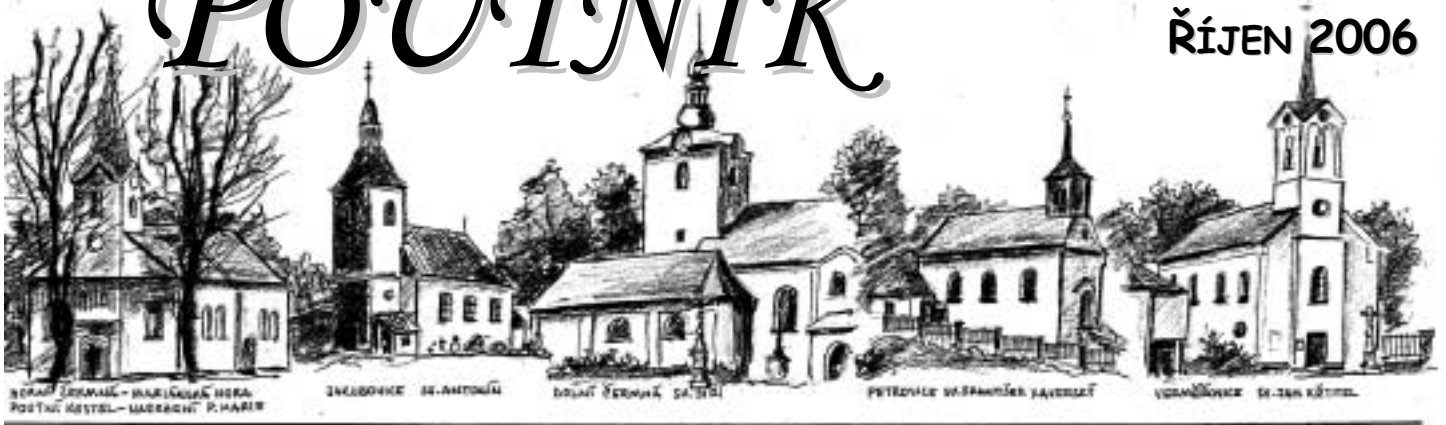

POUTNÍK

ROČNÍK X
ŘÍJEN 2006

RŮŽENEC Wilfrid Stinissen

Panuje přesvědčení, že růženec je primitivní modlitba, ve které mohou najít uspokojení jen duše naivní, bez hlubší víry. Ve skutečnosti však vidíme, že se jej modlí všichni - děti i dospělí, světci i učení teologové, začátečníci na cestě modlitby i velcí mystikové. Růženec je tak tvárná modlitba, že se bez problémů přizpůsobí nejrůznějším osobám i situacím. Jinými slovy - existuje mnoho

způsobů, jak se modlit růženec. Rád bych popsal některé z nich, abych naznačil, jak velké možnosti se skrývají v této prosté modlitbě.

Ústní modlitba

V prvé řadě je to modlitba ústní a jako takovou se ji můžeme modlit. Vyslovujeme slova a snažíme se uvědomit si jejich smysl. Už sám text je velmi bohatý. Opakovaná modlitba se skládá ze tří částí. Nejprve je to andělovo pozdravení: "Zdrávas Maria, milosti plná, Pán s tebou." Následují slova, která podle Lukášova evangelia zvolala k Marii svatá Alžběta, naplněna Duchem svatým: "Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný je plod života tvého." My, kteří již plod jejího života známe, dodáváme: "Ježíš". Nakonec přidáváme modlitbu, která vyjadřuje naději církve v prostřednictví Panny Marie jako Matky Boží, a prosíme, aby se za nás přimlouvala nyní i v hodině naší smrti. Tento podivuhodný text vždy odpovídá naší dispozici. Nepotřebujeme sami hledat slova k vyjádření vnitřního modlitebního postoje, v němž se ostatně ne vždy nalzáme. Přijímáme slova modlitby od církve, která nás pomocí

evangelia učí, jak se modlit. Namísto vyvolávání subjektivních pocitů vstupujeme do objektivní modlitby, necháváme se nést velkou modlitbou církve.

Rozjímavá modlitba

Růženec se můžeme modlit také meditativně, jako rozjímání nad velkým tajemstvím, které nám Bůh zjevil a které je zaznamenáno v evangeliu. Papež Pius XII. nazval růženec syntézou celého evangelia. V patnácti tajemstvích růžence rozjímáme patnáct různých aspektů Božího mysteria, "bláznovství kříže" podle slov svatého Pavla (1 Kor 1, 18), které spočívá v tom, že se Bůh stal člověkem a dal za nás svůj život. "... Kristus Ježíš, ačkoli má božskou přirozenost, nic nelpěl na tom, že je rovný Bohu, ale sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jako jeden z lidí. Byl jako každý jiný člověk, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Proto ho také Bůh povýšil a dal mu Jméno nad každé jiné jméno." (Flp 2, 6-9)

Když se modlíme růženec, sledujeme toto ponížení a povýšení. Činíme to spolu s Marií, v jejím duchu a podle jejího příkladu, proto je někdy růženec nazýván Kristovým evangeliem podle Marie. Když se noříme do pěti radostných a bolestných tajemství, následujeme Boha sestupujícího hlouběji a hlouběji, až k nejhlubšímu ponížení, abychom potom ve slavných tajemstvích měli účast na jeho povýšení, v němž táhne za sebou celý svět, v prvé řadě Marii. Jestliže platí, že učedník není nad svého učitele (Lk 6, 40) a kde je Pán, tam bude i jeho sluha (Jan 12, 26), pak tento dvousměrný pohyb není pouze historickým faktem týkajícím se jedině Božího Syna, ale je také dynamikou našeho života. Je naším životním programem. Pokud jsme schopni přijmout naši totální bezmocnost, Bůh nás může povýšit a přeměnit lidskou slabost v Boží sílu. Modlíme-li se tedy růženec, noříme

se nejen do tajemství života Kristova, ale i života našeho.

Když se například modlíme první tajemství radostného růžence, představujeme si návštěvu archanděla Gabriela u Marie v Jeruzalémě. Máme-li dobrou představivost, může tato scéna vyvstat před naším zrakem v konkrétních obrysech - vidíme Marii ponořenou v modlitbě, když tu ji náhle neočekávaně navštíví anděl. Je ráno či večer, nebo snad půlnoc. Nasloucháme dialogu nebe se zemí, který rozhodne o osudu světa. Pokud nám chybí taková míra představivosti, můžeme zůstat u obecných úvah o Mariině otevřenosti a připravenosti pro Boha. Můžeme dovolit, aby se její "ano, staň se" stalo i naším osobním vnitřním postojem. Cítíme se jemně nutkáni zanechat své vzpoury proti Bohu, a tak jako Maria se mu zcela dát k dispozici.

Možná se pozastavujeme nad tím, jaký smysl má odříkávání slov, aniž bychom vnímali jejich obsah. Ve skutečnosti to není tak nesmyslné, jak by se mohlo zdát. Ve slově se skrývá obrovská proměňující moc. Když jsme obklopeni čistými, pozitivními, láskyplnými slovy, ovlivňují nás a formují i tehdy, když nepřemýšlíme o jejich smyslu. Navíc slova, která s láskou vyslovovaly miliony lidí během mnoha staletí, jsou naplněna zcela zvláštním způsobem. Je pochopitelné, že mnozí mohou být šokováni, když např. v Lurdech slyší nedbalou a chaotickou modlitbu růžence z úst mnohých poutníků. Ale bylo by omylem domnívat se, že taková modlitba postrádá smysl nebo že je to jakási magie. Slovo má moc konat. Slovo vyjadřuje a zpřítomňuje vůli obrátit se k Bohu, otevřít se mu.

Opakování slov zaměstná tělo, aby se mysl i srdce mohly věnovat jednotlivým tajemstvím. Možná máme sklon příliš se vázat na to, co říkáme nebo slyšíme při modlitbě. Ale uvědomme si, že po celá staletí křesťané v západní církvi naslouchali liturgii v latinském jazyce a možná většina z nich mešním textům

nerozuměla. V kláštřích se modlil breviář latinsky, přestože ne všichni bratři latinu ovládali. Asi to nebylo ideální, ale také to nebylo absurdní. Dvě nejdůležitější slova v liturgii hodin jsou amen a aleluja, a tomu rozuměli všichni. Nejpodstatnější není angažovanost rozumu, ale srdce - a srdce se často cítí volněji a lépe se mu dýchá, když je rozum utlumen.

Modlitba kontemplativní

Růženec se můžeme modlit také kontemplativně. Možná cítíme určitou nechuť k jasným představám a myšlenkám. Tehdy je třeba pouze v lásce spočívat u Ježíše a Marie, pouze chtít milovat a nechat se milovat, cítit se bezpečně u Boha a Matky všech lidí. Současná psychologie mnoho mluví o roli matky a zdůrazňuje, jaký význam má pro člověka, aby v dětství pocítoval v dostatečné míře mateřskou lásku. Církev o tom věděla vždy. Růženec je ta modlitba, kterou se odevzdáváme Marii jako matce, je to modlitba, ve které se otvíráme její něžné lásce. Když Ježíš z kříže řekl své matce: "Hle, tvůj syn," svěřil jí v Janovi celé lidstvo. V té úžasné chvíli dostal každý z nás Marii za matku.

Růženec nám umožňuje, abychom to, co chápeme svým rozumem, usadili také ve svém srdci, aby se to stalo radostí a silou našeho života.

Modlitba přímluvná

Čtvrtou možností, jak se modlit růženec, je přímluva za druhé. Stává se, že se někdo z našich blízkých ocitne v úzkých a poprosí nás o modlitby; nebo myslíme na tragedie, které sužují svět: hlad, války, útlak. Cítíme potřebu něco v té záležitosti udělat. Můžeme samozřejmě říci: "Prosím tě, Bože můj, pomoz těm lidem, ukaž jim svou lásku!" Ale máme pocit, že taková modlitba je příliš krátká, že nás mnoho nestála, že ji velmi rychle pouštíme z hlavy. Modlitba růžence je příležitostí, jak u takové prosby setrvat, jak ji prodloužit. Když se modlíme desátek nebo i více desátek na určitý úmysl, dáváme najevo, že přímluvnou modlitbu bereme opravdu vážně a že jsme ochotni obětovat jí svůj čas a sílu. Slovy zdrávasů a otčenášů neustále odevzdáváme do Božích rukou lidi, za které se modlíme. Svěřujeme je Božímu milosrdenství. Můžeme udělat pro své bratry a sestry něco lepšího, než je vložit do náruče Lásky?

Modlitba poníženosti

Existuje ještě jeden způsob, jak se modlit růženec - jako modlitbu pokory a ubohosti. Jak často se cítíme ztrápení, docela rozlozeni, obklopují nás temnoty! Jsme příliš nesoustředění, než abychom byli schopni vnitřní modlitby, příliš unaveni na to, abychom se modlili z knihy. Tehdy nastala chvíle sáhnout po šňůrce s korálky, probírat je mezi prsty a opakovat "zdrávas, Maria". Naše mysl bude kroužit kolem, hlavou se nám budou honit nejrůznější obrazy a vzpomínky, ale my budeme dělat, na co stačíme. Dáme Bohu část svého času a dovolíme tělu, ochotnému sluhovi, aby Bohu a Marii říkalo milá slova; slova, o kterých nejsme schopni přemýšlet, ale víme, že Bůh jim

rozumí. Na takovou modlitbu pochopitelně nemůžeme být pyšní, ale to je právě její přednost. Někteří lidé mají tak velké nároky na svou modlitbu, že s ní nikdy nezačnou. Bůh ale takové nároky nemá. Není třeba vyčkávat s modlitbou do chvíle, až budu ve formě, nemusím být nejprve dokonalý, abych mohl stanout před Bohem. Mohu k němu přijít takový, jaký jsem, hned teď. Když se cítíme neschopni modlitby, růženec nám dává šanci, abychom se přesto modlili.

V soudný den, až se nás Bůh zeptá: "Proč ses za života trochu více nemodlil(a)?" nebudeme mít žádnou výmluvu. Mnozí odpoví: "Nebyl jsem dost soustředěn a uvolněn." Představuji si, jak Pán Bůh odpoví: "Ach tak, ale ty neznáš růženec?"

Rodinná modlitba

Kdysi bylo v katolických rodinách zvykem modlit se večer růženec. Sám s velkou vděčností vzpomínám na tyto chvíle. Bezpochyby vytvářely velmi silná rodinná pouta a vzbuzovaly kněžská a řeholní povolání. V encyklice Marialis cultus (1974) papež Pavel VI. vyzývá k obnovení tohoto dávného zvyku. Papež si byl vědom, že dnes je mnohem obtížnější shromáždit večer celou rodinu. Televizní program se může zdát atraktivnější než modlitba růžence. Je to jistě obtížné, říká papež, ale křesťanství nás neučí před překážkami utíkat, ale překonávat je. Proto také rodiny, které touží naplno žít svým křesťanským povoláním, by měly udělat všechno pro to, aby se postavily silám, které překážejí společné rodinné modlitbě. Ale i když není možné modlit se růženec v rodinném společenství, neznamená to, že se ho nemáme modlit vůbec. I jako soukromá modlitba má svou cenu.

Převzato z časopisu „Amen“ – přeložila Eva Fuchsová

CHARITNÍ SBÍRKA ODĚVŮ A PRÁDLA

Ve spolupráci s Diakonií Broumov bude opět po delším čase v Dolní Čermné uspořádána charitní sbírka, a to **ve středu 11. října 2006 od 14.00 do 18.00 hod. v budově staré školy uprostřed náměstí.**

Budou sbírány pánské, dámské a dětské oděvy, prádlo, boty, ložní prádlo, ručníky, utěrky, nádobí a drobné funkční elektrospotřebiče. Věci je nutné uložit do krabic (výborně se hodí od banánů), nebo do igelitových a papírových pytlů.

Nebudou převzaty: dětské kočárky, nábytek, ledničky a pračky.

Zvlášť je nutné vložit do krabičky a předat (prosím, upozornit!): vystřižené známky z korespondence (okraj min. 1/2 cm), nebo známky z přebytků, brýle, skla do brýlí, pouzdra na brýle, použité telefonní karty, kapesní kalendářiky, hygienické a zdravotnické potřeby, psací, školní a kancelářské potřeby, neplatné mince a bankovky (i cizí), pohlednice míst použité i čisté (ne srdečné přání, velikonoční a vánoční).

PŘEDÁVEJTE VĚCI ČISTÉ A NEROZTRHANÉ! NEPLEŤTE SI SBÍRKU SE SBĚREM!

Sbíрку si odveze Diakonie Broumov. Za podporu charitní sbírky upřímně děkuji: Pán Bůh zaplat'!

Vladimír Jansa

tel. 465 393 174

K VÝROČÍ ÚMRTÍ SV. FRANTIŠKA Z ASSISI

Píseň tvorstva

Nejvyšší všemohoucí dobrý Pane,
tvé jsou chvály, sláva, čest a všecko požehnání;
jenom tobě patří, Nejvyšší ty,
oslovit tě jménem žádný člověk hoden není.

Chválen buď, můj pane, mnou a všemi stvořeními,
a především panem bratrem sluncem,
jenž přináší den a jímž nás osvěcuješ;
krásný je a září velikou se skvěje,
Nejvyšší, a tvoje světlo vyjadřuje.

Chválen buď, můj Pane, skrze sestru lunu, skrze hvězdy;
na nebi stvořils je jasné, jako drahokamy, krásné.

Chválen buď, můj Pane, skrze bratra vítr,
skrze vzduch a mraky, jasno, všecka počasí,
kterými všem stvořením svým žítí dáváš.

Chválen buď, můj Pane, skrze sestru vodu,
která je tak užitečná, dobrá, pokorná a čistá.

Chválen buď, můj Pane, skrze bratra oheň,
který poskytuješ našim nocem,
a je krásný, radostný a mohutný a silný.

Chválen buď, můj Pane, skrze naši sestru, matku zemi,
která dává život a jež vládne nade všemi
a jež rodí různé plody, trávu a barevné květy.

Chválen buď, můj Pane, skrz ty, kdo z tvé lásky odpouštějí
a snášejí nemoci a protivenství.
Blažení jsou ti, kdo věrně v míru vytrvají,
neboť ty je budeš korunovat v nebi.

Chválen buď, můj Pane, skrze naši sestřičku – smrt těla,
před níž žádný živý člověk kam utéci nemá.
Běda těm, kdo zemrou ve smrtelných hříších!
Blaze těm, jež ve tvé svaté vůli konec přistih!
Druhá smrt, smrt duše, nic jim zlého neudělá.

Chvalte mého Pána, blahověčte, děkujte mu
a s velikou pokorností sloužete mu!

Autorem tohoto 800 let starého literárního skvostu je **František z Assisi**. Spolu s další jeho básní *Zpěv bratra Slunce* patří mezi jedny z prvních básnických památek italského jazyka. Báseň přeložil Jaroslav Pokorný a v češtině vyšla ve sbírce italské renesanční lyriky „Navštívení krásy“. Když si ji pozorně přečteme, pochopíme, že autor chtěl, abychom si uvědomili, co všechno jsme do „vítku“ svého života od Stvořitele dostali a že bychom si toho měli vážit. Obklopuje nás vše, co vlastně potřebujeme k pohodě a štěstí. To ostatní je pomíjející a smrt nás toho stejně zbaví, v tom jsme si všichni rovni. A jak na ni budeme připraveni, opět závisí jen od nás samých.

František Bernardone se narodil v italské Assisi roku 1182 jako syn bohatého obchodníka se sukny. Dostalo se mu dobrého vzdělání, jako mladík se nadchl tehdejší trubadúrskou poezií a stal se vůdcem „zlaté mládeže“ v Assisi. Ve válce proti Peruii byl zajat a zraněn. Měl vidění, několikrát se mu zjevil sám Kristus, proto se oddal samotě a modlitbám. Jako žebrák podnikl pouť do Říma. Přesvědčen o svém poslání, plně přijal posvátnou chudobu, zřekl se majetku a rozešel se s rodinou. Obnovil malý kostelík sv. Damiána, kde poprvé uslyšel k sobě promluvit Boží hlas: „Běž Františku, a obnov můj dům, který se, jak vidíš, rozpadá v trosky“. Rozhodl se žít podle učení Kristova, který byl jeho životním a duchovním vzorem. Náplní jeho života se tak stala jeho slova k apoštolům: „Jděte a kažte, že se přiblížilo království nebeské. Nemocné uzdravujte, mrtvé probouzejte k životu, malomocné očistějte, demony vymítejte; zadarmo jste dostali, zadarmo dejte“ (Matouš 10,7-8). Přesto, že byl laik, začal kázat a brzo měl řadu učedníků. Posměch jeho spoluobčanů se pomalu měnil v obdiv a posléze i v uctívání. Vliv jeho řádu se rozrůstal, bosí řeholníci přinášeli Kristova slova do nejvzdálenějších koutů země.

František sestavil Pravidla řádu a jeden z největších papežů v historii Inocenc III. mu poskytl ochranu a řeholi v roce 1209 schválil. Řád se rychle rozvíjel, doplnil jej „druhý řád“ ženský, založený svatou Klárou, urozenou dámou z Assisi a „třetí řád“ byl určen pro ty, kdo nechtěli opustit rodinu a domov.

Roku 1219 se sv. František odebral do Svaté země, kde dostal oční nemoc a málem oslepl. Protože v jeho řádu vznikly neshody, uložil mu papež Honorius III. sepsat novou podrobnější řeholi. Uchýlil se do samoty La Verna, kde se mu 14. září 1224 o svátku Povýšení sv. Kříže, objevila na těle stigmata. Zemřel v Assisi 3. října 1226. Papež Řehoř IX. jej 16. července 1228 prohlásil za svatého.

Bratr Elia, generální vikář řádu menších bratří (zvaných františkáni) dal roku 1230 jeho tělo přenést do baziliky v Assisi (proslavila se nádhernou výzdobou, kterou provedli vynikající malíři Cimabue, Duccio a zejména slavný Giotto di Bondone, kterého sv. František tak ovlivnil, že se stal rovněž laickým členem řádu), v roce 1235 ji vysvětil sám papež Řehoř IX.

Autorem oficiálního životopisu sv. Františka je sv. Bonaventura. Ve 14. století byla pod názvem *Fioretti* sebrána lidová a legendární vyprávění o jeho životě.

(Řád je znám rovněž pod názvem *minorité*, řád menších bratří. Počátkem 16. století vznikly při reformě řádu 3 větve: *minorité* – řád menších bratří konventuálů, *františkáni* – řád menších bratří observantů a *kapucíni* – řád menších bratří kapucínů).

MALÉ PRÁZDNINOVÉ OHLÉDNUTÍ

Čas prázdnin a dovolených je pro většinu z nás již minulostí. Zůstaly nám fotografie, záznamy na videu a možná i trocha letního opálení. To, co má však daleko trvalejší hodnotu, jsou naše vzpomínky.

Neprožila jsem nic závatného – žádný hurikán, polární záři na obzoru či zemětřesení – nic podobného. A přesto to bylo účinkem silnější, než všechny výše zmiňované přírodní úkazy dohromady. Prožila jsem týden mezi lidmi, pro něž slova „žité křesťanství“ a „život z víry“ nejsou jen fráze, ale každodenní skutečnost. S mladými rodinami, které řeší stejné každodenní starosti, stejné problémy při výchově dětí, stejné pracovní vytížení jako já – a přesto: bez okázalého stavění se světu na odív, bez veškerého fanatismu, žijí svoji víru. Denně, každým svým konáním a smýšlením. Nepochybují

o přirozeném Božím řádu, o tom, že vše je součástí jeho plánu a slouží našemu dobru.

Na svých častých cestách jsem měla možnost účastnit se mnoha „modlitebních skupin“, ale ještě nikdy

jsem neprožila takovou sounáležitost s lidmi a Bohem.... Poprvé jsem naplno pochopila Ježíšova slova: „Kde se dva

nebo tři shromáždí v mém jménu, jsem Já uprostřed nich“.

Přemýšlela jsem, zda se s Vámi o tento zážitek podělit – se směřicí obav, že vám může takto, ve zkratce, připadat mé sdělení fádňí a o ničem. Nakonec jsem se rozhodla se svěřit. Už jen proto, abych vás ujistila, že zázraky – zázraky každodenního života – se stále dějí, že mezi námi žijí mladé početné rodiny, které v takové zázraky věří. Které jsou nadějí a jistotou pro upřímně žitou víru v dalších generacích.

Po letošní dovolené na březích Sázavy jsem bohatší člověk. Prožila jsem hurikán „Božího vanutí“, polární záři „Jeho osvěcení“ a zemětřesení „když On procházel mezi námi“.

Bohu (i mým přátelům) díky.

Mach

LITURGICKÉ PŘEDMĚTY, ODĚVY, CHRÁMOVÝ PROSTOR (PÍSMENO L, M A N)

Lunula (měsíček, klenot, také melchisedech) - část prosklené monstrance, kde ve tvaru srpku měsíce se při vystavení nejsvětější svátosti oltářní (dále jen NSO) vkládá velká hostie.

Lavice chórové - v kostelích jsou umístěny po levé i pravé straně v presbytáři u hlavního oltáře, kde se konají společné chórové modlitby kapituly nebo řeholníků a řeholnic. Bývají umělecky zdobené řezbou.

Lectorium - vyvýšené místo mezi chórem a hlavní lodí na místě starších nízkých chórových mřížek, u nichž se podávalo v kleče svaté přijímání. Ve středověkých kostelích oddělovalo lectorium chórový prostor od věřících. Po stranách byl předchůdce kazatelny - ambon.

Lod' chrámová - vnitřní kostelní prostor, v němž jsou shromážděni věřící.

Mana - pokrm Židů na poušti seslaný Bohem, sladké stélky jednoho pouštního lišejníku, v přeneseném významu pokrm jako NSO.

Maniera greca - slohová zvláštnost náboženského malířství, ovlivněná byzantským uměním.

Manipul - krátký látkový pás barvy mešního roucha, součást liturgického oděvu, nošeného na levém předloktí. Po II.vatikánském koncilu se již neužívá. Původ manipulu je odvozen od potního šátku vznešených lidí starověkého Říma.

Manteleta - fialový pláštík biskupů a vyšších prelátů sahající až ke kotníkům, nosí se přes rochetu.

Meditace - náboženské přemýšlení, hloubání, přemítání, rozjímání.

Misál - liturgická kniha obsahující všechny modlitby mše sv. celého církevního roku.

Mitra (infule) - špičatá liturgická pokrývka hlavy papeže, kardinálů, biskupů a opatů. Původní byla nízká bez ozdob, později vyšší. Vzadu má dvě stuhy, splývající na ramena. Jednoduchá mitra (simplex) je potažena bílým hedvábím nebo plátnem, protkávaná zlatým brokátém. Drahocenná mitra (pretiosa) je s výšivkou a perlovým zdobením.

Monstrance (ostensorium) - je z ušlechtilého nebo pozlaceného kovu k veřejnému vystavení NSO v podobě velké hostie (vkládá se do lunuly). Monstrance je odvozena od relikviářů, která v době gotiky byla vytvořena ve tvaru gotické věže s fiálami (věžičkami), v době renesance je monstrance plochá v podobě věnce (návrh Michelangelův), v baroku se okolo věnce vyvinuly paprsky.

Mozetta - krátká pláštěnka přes ramena až k loktům, s malou kapucí. Odznak papeže, kardinálů a biskupů.

Mensa - oltářní stůl, na němž se koná oběť mše sv. Původně stůl dřevěný, později kamenný. V oltářní desce mensy jsou zapuštěny ostatky svatých. Oltář světí biskup, nebo jiný pověřený prelát.

Nartex - úzká předsíň před západním vchodem do starokřesťanských kostelů a byzantských basilik.

AHOJ DĚTI!

Minulý měsíc jsme si povídali o narozeninách Panny Marie a o pouti na Mariánské Hoře. V měsíci říjnu zůstaneme ještě u Panny Marie a všimneme si tentokrát něčeho, co k naší nebeské mamince neodmyslitelně patří. Kdo si pozorně prohlíží Mariiny sochy a obrazy, ten jistě ví, že Panna Maria častokrát drží v rukou růženec. Právě jí a této modlitbě je zasvěcen měsíc říjen. A my si dnes v krátkém příběhu tuto modlitbu tak trochu přiblížíme.

Polní cestou se v podzimním sluníčku pomalu blíží k lesu malá skupinka. Je to babička se třemi vnoučaty. Děti veesele poskakují kolem babičky, přeskakují kameny, hledají brouky a kobylinky a všechno je zajímavé. Hned, jak vstoupí do lesa, je to ještě lepší. Tolik zajímavého k prohlížení! Dozrávají lesní plody a listí se začíná zbarvovat podzimními odstíny.

Babička po chvíli usedne do suché trávy, prohřáté sluncem, a chce si trochu odpočinout. Nejmladší Kuba si sedá hned vedle ní a prosí o něco dobrého. Ví, že babička většinou nějaký „mls“ u sebe nosí. Ta sáhne do hluboké kapsy u sukně a otevře dlaň. Leží na ní tři malé bonbónky a také dlouhý náhrdelník z korálek. Kubovi se hned rozsvítí oči, když uvidí sladkost. „Můžu, babi?“ ptá se rychle Kuba. Babička kývne a děti se podělí. A Kuba už má další otázku: „A co je tohle?“ „To je růženec, děti,“ vysvětluje babička. „Taková modlitba k Panně Marii, která je poskládána ze zdrávasů stejně tak, jako tahle šňůrka korálek. Modlitbu Zdrávas, Maria už znáte a protože se opakuje desetkrát, pomáháme si těmi korálky, aby to nikdo nezapomněl. Vidíte, je jich tady deset, jako prstů na rukou. To je jeden desátek. A mezi nimi jsou větší korálky - ty znázorňují modlitbu Otče náš. Však tu už také znáte a umíte se jí modlit. A takhle se to střídá, až se celý růženec z pěti desátků uzavře. Pamatovat si to můžete snadno, vždyť desátků je jako prstů na jedné ruce. Ještě si zapamatujte, že každý desátek má své tajemství, ale o tom si povíme zase někdy jindy,“ dodává babička a bere do rukou křížek na růženci.

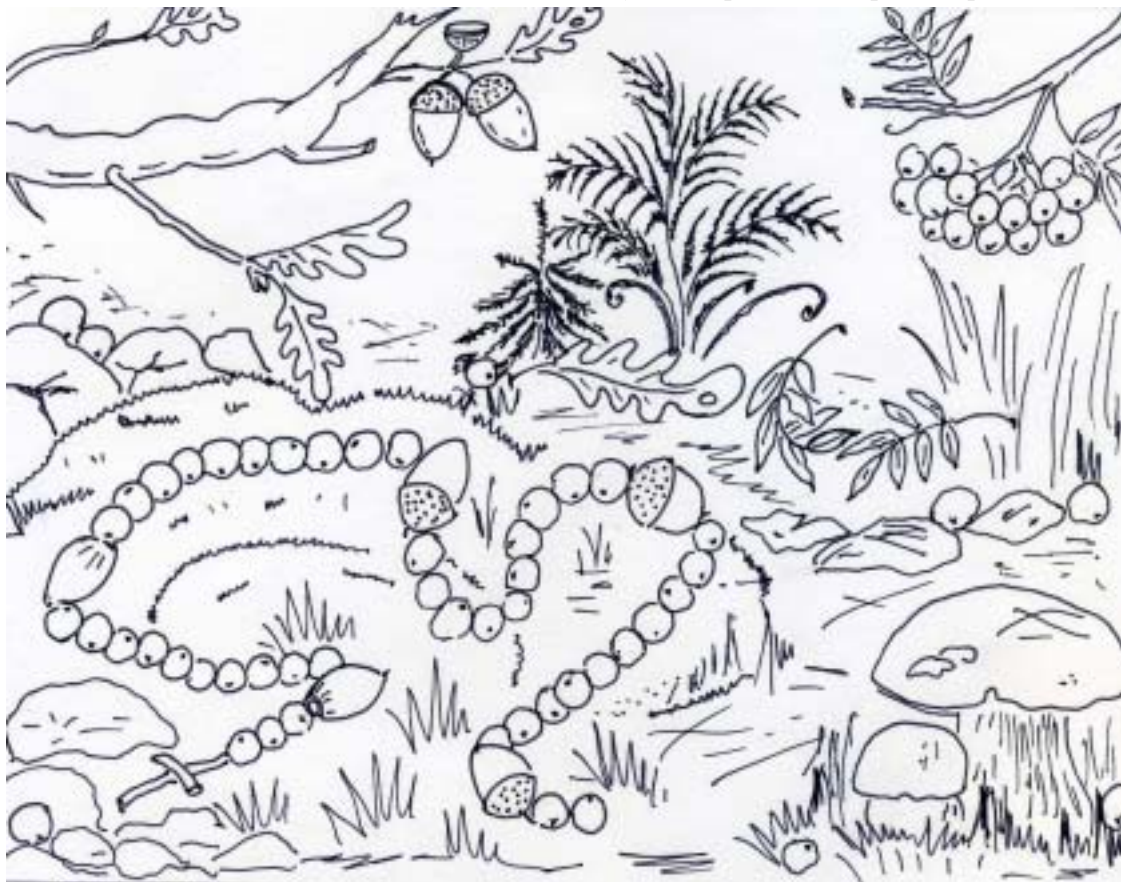
„Také je na něm křížek, hned za třemi korálky na krátkém provázku. To jsou zase tři zdrávasy, které celý růženec spolu s modlitbou Věřím v Boha a Otče náš zahajují. Ani si, děti, neumíte představit z čeho všeho mohou být růžence vyrobené. Z korálek - skleněných, dřevěných; ze zrníček a semínek, mohou být malé i velké, zkrátka, asi by nám až oči přecházely, kdybychom to mohli všechno vidět. Ale tady v lese je také hodně lesních plodů, ze kterých by se dal krásně růženec poskládat,“ dokončuje babička a ukazuje na jeřáb a hned vedle něho stojící dub se spoustou žaludů. Děti vyrážejí a hledají na zemi spadané plody. „Babi, my si to chceme zkusit poskládat, že nám pomůžeš,“ žadoní děti. Babička se souhlasně usmívá. Děti sbírají a nosí vše k babičce na trávu. Po chvíli začínají společně do mechu pokládat kuličky jeřabin a žaludy a vyrábějí růženec.

V tomto okamžiku se vrátíme z našeho povídání k obrázku, který k příběhu patří. Je na něm ten růženec, který děti skládaly, ale je ještě neúplný. Zkuste spočítat, kolik kuliček chybí a pak je v obrázku najdete. Jsou tam trochu ukryté. Nakonec si všechno můžete vybarvit.

(Otzavníček)

Pro starší:

Téma růžence bude náplní říjnového Poutníka také pro vás, větší děti nebo už mladé lidi. I když se to třeba mnohým nezdá důležité, tato modlitba by měla mít své místo v našich životech. Je to vlastně jedna z možností, jak se obracet k Panně Marii s prosbou o přímluvu. Při nedávné pouti na Mariánské Hoře také v promluvě Otce biskupa Dominika Duky zazněla krásná slova právě o růženci. Kdo z vás pozorně poslouchal, tak bude vědět, zda vyluštil správně osmisměrku. Jejím řešením je totiž věta, kterou Otec biskup pronesl. Náplní osmisměrky jsou jednotlivá tajemství růžence. Aby se nám zbytečně neopakovala některá stejná slova, v osmisměrce hledejte pouze ta, která jsou v textu podtržena. Až je všechna najdete, zbyde vám 36 písmen. Ta složíte ve větu a dozvíte se důležitou věc.

Tajemství radostná:

1. Kterého jsi z Ducha svatého počala.
2. S kterým jsi Alžbětu navštívila.
3. Kterého jsi v Betlémě porodila.
4. Kterého jsi v chrámě obětovala.
5. Kterého jsi v chrámě našla.

Tajemství světlá:

1. Který byl pokřtěn v Jordánu.
2. Který zjevil v Káně svou Božskou moc.
3. Který hlásal Boží království a vyzýval k pokání.
4. Který na hoře Proměnění zjevil svou slávu.
5. Který ustanovil Eucharistii.

Bolestná tajemství:

1. Který se pro nás krví potil.
2. Který byl pro nás bičován.
3. Který byl pro nás trním korunován.
4. Který pro nás nesl těžký kříž.
5. Který byl pro nás ukřižován.

Tajemství slavná:

1. Který z mrtvých vstal.
2. Který na nebe vstoupil.
3. Který Ducha svatého seslal.
4. Který tě, Panno do nebe vzal.
5. Který tě v nebi korunoval.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Ve spojovačce byl skryt kostel z Mariánské Hory.
Správné odpovědi z testu: 1c, 2b, 3b, 4b, 5c, 6a.

CO STOJÍ ZA TO – DO VAŠÍ KNIHOVNIČKY

Je jenom málo děl, která se týkají moderního umění, a která by oslovovala tak širokou vrstvu čtenářů, jako kniha

František Karel Foltýn

Autoři: Pavel Šťastný, Pavel B.Trpák, Miroslav Krob
Vydalo: Studio JB, 2005

Knížka o malíři, který se celý život vyhýbal publicitě, žil v kruhu svých přátel a v souznění s přírodou. Kniha, která byla „napsána srdcem“ malířova přítele a obdivovatele jeho díla.

Karel Foltýn se narodil 8. 10. 1937 v Kněžpoli (okres Uherské Hradiště) a zemřel 20. 11. 2000.

Po období hledání a zrání se hlavním prvkem jeho obrazů stává motiv ukřižovaného nebo zbičováného lidského těla, motivy z křesťanského obrazu řádu světa (Kristova oběť, Utrpení Matky Boží, Vzkříšení). V jeho obrazech nalézáme svědectví o době a čase, který prožil – nalézáme zde, kromě hlavního motivu, tváře, prsty, figury, písmena, geometrické tvary...vše svědčící o autorově silném prožívání reality.

V pozdějším období tvorby se hojně objevují témata devastace přírody, kontrastu mezi křehkostí přírody a světem techniky. Kristův kříž se v obrazech proměňuje v kříže střelecké, svatozář v terč...Celá Foltýnova tvorba je jedním velkým varováním před relativizací a pošlapáváním křesťanských duchovních hodnot. Je zásadním poznáním, že peklo na Zemi lze vytvořit zničením přírody a krajiny...

Publikace obsahuje velké množství reprodukcí na kvalitním křídovém papíře v bezvadné kvalitě tisku.

Mach

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Říjen 2006				
1. 10.	Ne	26. neděle v mezidobí	7.30	p. Motlová 11
			16.00	Blažkovi 275
8. 10.	Ne	27. neděle v mezidobí	7.30	Kunertovi 12
			16.00	Motlovi 11
15. 10.	Ne	28. neděle v mezidobí	7.30	p. K. Štěpánek 221
			16.00	Vašíčkovi 349
22. 10.	Ne	29. neděle v mezidobí	7.30	Vackovi 197
			10.30	Kunertovi 300
			16.00	Formánkovi 203
29. 10.	Ne	30. neděle v mezidobí	7.30	Bednářovi 302
			16.00	Vyhnálkovi 351

Listopad 2006				
1. 11.	St	Všichni svatí	18.00	Prokopovi, Eliášovi 329
5. 11.	Ne	31. neděle v mezidobí	7.30	Režný 403
			10.30	Jansovi ml. 7
12. 11.	Ne	32. neděle v mezidobí	7.30	Havlíčkoví 341
			10.00	Millerovi 177
19. 11.	Ne	33. neděle v mezidobí	7.30	p. Vávrová 264
			10.30	p. Krátký 73
26. 11.	Ne	34. neděle v mezidobí, Kristus král	7.30	p. Venclová 402
			10.30	Hejlovi 232

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:**V říjnu 2006 oslaví:**

88 let	pan Adolf Peichl	z Dolní Čermné	73 let	paní Marie Zpěvákova	z Dolní Čermné
86 let	paní Marie Vacková	z Dolní Čermné, nyní bytem v Letohradě	72 let	paní Alžběta Mačátová	z Dolní Čermné
82 let	paní Anna Vašková	z Dolní Čermné	72 let	paní Alena Matoušková	z Dolní Čermné
81 let	paní Eliška Pomikálková	z Verměřovic	72 let	paní Marie Sršňová	z Verměřovic
80 let	pan Antonín Filip	z Dolní Čermné	71 let	paní Marie Dostálová	z Dolní Čermné
79 let	paní Magdalena Vávrová	z Dolní Čermné	70 let	paní Věra Komárková	z Dolní Čermné
77 let	paní Věra Šverclová	z Dolní Čermné	65 let	paní Marta Kunertová	z Dolní Čermné
77 let	paní Anežka Uhrová	z Dolní Čermné	65 let	pan Jindřich Helekal	z Horní Čermné
75 let	paní Věra Kašparová	z Dolní Čermné	60 let	paní Ludmila Spirmanová	z Dolní Čermné
74 let	paní Marie Filipová	z Dolní Čermné	60 let	pan Josef Moravec	z Jakobovic
			60 let	pan Václav Kalousek	z Dolní Čermné

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se Božími dětmi:

v Dolní Čermné	20. 8. 2006	Matteo Benea	z Vamberka
na Mariánské Hoře	17. 9. 2006	Markéta Pecháčková	z Mariánské Hory
v Dolní Čermné	23. 9. 2006	Šárka Sojáková	z Horní Čermné

Rodičům výše uvedených dětí rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dítěte.

Manželství před Bohem a před církví uzavřeli:

v Petrovicích	9. 9. 2006	Monika Schlesingerová z Ústí nad Orlicí a Martin Sklenář z České Třebové
ve Verměřovicích	30. 9. 2006	Ludmila Macanová z Verměřovic a Josef Vondra z Petrovic

Novomanželům Sklenářovým a Vondrovým rád blahopřeji a vyprošuji Boží ochranu a požehnání do jejich společného života.

otec Pavel

KULTURNÍ KALENDÁŘ

13. 10.-14. 10. 	Burza zimního vybavení Příjem věcí – pátek - 15 – 20 hodin Prodej - sobota - 8 – 16 hodin Výdej věcí - sobota – 18 – 20 hodin Burza se koná ve vestibulu a šatně kina v Jablonném nad Orlicí
16. 10.-20. 10.	Dětský filmový festival Od 17 hodin v sále kina. Děti čeká každý den spousta pohádek a mnoho cen. Sál kina v Jablonném nad Orlicí
Ne 22. 10. -15.00 hod. 	Vernisáž výstavy fotografií – Mozaika 2005-2006 Petra Kučerová, Pavla Rivolová, Marta Černická, Josef Jeřábek, Tomáš Vojtěch. Výstava potrvá do 18. listopadu Kulturním a informačním centru čp. 30 v Jablonném nad Orlicí.
Ne 27. 10. -19.00 hod.	POLITICKÉ HARAŠENÍ Ve známém pořadu vystoupí Zuzana Bubílková, hudební doprovod Petr Rezek Předprodej vstupenek v Kulturním a informačním centru čp. 30 Sál kina v Jablonném nad Orlicí

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

26. neděle v mezidobí
1. října 2006
40. týden / 2006

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

2. října - pondělí svatých andělů strážných – mše svatá pro děti
18.00 Dolní Čermná – za rodinu Bohuslavovu
4. října - středa sv. Františka z Assisi
18.00 Dolní Čermná – za Josefa Hejla a manželku Věru
5. října - čtvrtek 26. týdne v mezidobí
6.45 Dolní Čermná – za Boží ochranu a pomoc v nemoci
18.00 Verměřovice – za Františka Marka, manželku a rodiče
6. října - pátek 26. týdne v mezidobí
19.00 Dolní Čermná – za Rudolfa Müllera, syna, vnuka a duše v očistci
po mši svaté - výstav Nejsvětější svátosti oltářní, litanie a svátostné požehnání
7. října - sobota Panny Marie Růžencové
17.00 Verměřovice – za Jiřího a Annu Sršňovy
- 8. října - neděle – 27. neděle v mezidobí**
- Dolní Čermná - 7.30 h. – za Josefa Bednáře
Petrovice - 9.00 h. – za Václava Mikulu
Mariánská Hora - 16.00 h. – za rodinu Betlachovu, Milisdörferovu, vnuka Zdeňka a duše v očistci

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 16.00 h. - do 17.55 h., v pátek od 16.00 h. – do 18.55 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Ve Verměřovicích ve čtvrtek od 15.00 h. – do 17.55 h.

Akce ve farnosti:

akce	den	datum	hodina	místo
zkouška zpěvu dětské scholy	pondělí	2. 10.	16.15 h.	fara Dolní Čermná
mše svatá zaměřená pro děti	pondělí	2. 10.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
Biblická olympiáda – farní kolo	pondělí	2. 10.	19.00 h.	fara Dolní Čermná
Dětské klubíčko	čtvrtek	5. 10.	9.00 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	čtvrtek	5. 10.	dopoledne	Dolní Čermná
adorace před vystavenou eucharistií	pátek	6. 10.	dopoledne	Dolní Čermná
adorace před vystavenou eucharistií	pátek	6. 10.	po mši svaté	kostel Dolní Čermná
zkouška chrámového sboru	pátek	6. 10.	20.00 h.	kostel Dolní Čermná
Turistický pochod Okolo Čermné	sobota	7. 10.	bližší informace na dalším místě ve zpravodaji	

Upozornění:

Od pondělí 2. října t. r. dochází ke změně času večerních bohoslužeb ve farním kostele v pondělí a ve středu z 19.00 h. na 18.00 h. Sobotní mše svatá ve filiálních kostelích bude vždy v 17.00 h. Prosím počítejte s těmito změnami!

POUTNÍK, ŘÍJEN 2006

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 12. října 2006, Poutník vyjde 29. října 2006

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.